

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12. 6. 1957, sp. zn. 1 Tz 103/57

Číslo: 70/1957

Právní věta:

Pro rozhodnutí o podmíněném či nepodmíněném odsouzení k trestu odnětí svobody si musí soud získat řádný skutkový podklad stejně jako o výroku o vině a trestu a vždy náležitě uvážit, zda bude v konkrétním případě též dosaženo výchovného účelu trestu odnětí svobody na ostatní členy společnosti (§ 17 odst. 1 písm. c) tr. zák.) i bez výkonu tohoto trestu.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 12.06.1957

Spisová značka: 1 Tz 103/57

Číslo rozhodnutí: 70

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Odsouzení podmíněné, Trest

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud ve Vyškově uznal obžalované bratry A a B vinnými trestným činem opilství podle § 186 tr. zák. a odsoudil je za to k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců u obžalovaného A a čtyř měsíců u obžalovaného B. Trestný čin obžalovaných záležel v tom, že při taneční zábavě pořádané v místní sokolovně napadli ve stavu silné opilosti příslušníka veřejné bezpečnosti při výkonu jeho služby a způsobili mu pohmožděniny v obličeji, následkem čehož byl jmenovaný neschopen služby po dobu jednoho týdne. Tento rozsudek se stal pravomocným.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem zrušil rozsudek lidového soudu ve výroku o trestu a o podmíněném odkladu výkonu trestu a uložil lidovému soudu, aby v mezích zrušení znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

Generální prokurátor ve stížnosti pro porušení zákona uvedl, že lidový soud nepřihlédl ke všem okolnostem případu, které jsou rozhodné pro posouzení, zda má být obžalovaným povolen podmíněný odklad výkonu trestu.

Nejvyšší soud shledal, že byl porušen zákon.

Lidový soud oběma obžalovaným odložil podmíněně výkon trestu odnětí svobody a tento svůj výrok odůvodnil tím, že oba obžalovaní, kteří jsou soukromí zemědělci, plní dobře své dodávkové povinnosti a spáchali trestný čin pod vlivem alkoholu. Dále pak uvedl, že jejich pověst je sice částečně narušována tím, že občas požívají alkoholické nápoje, avšak že neměli nějaký přímý úmysl napadnout příslušníka VB. Soud pak dospěl k závěru, že postačí z těchto důvodů pohrůžka trestem k nápravě obou obžalovaných a zároveň, že tento trest bude dostatečným poučením pro ostatní občany v okolí, že takto nelze postupovat proti příslušníkům veřejné bezpečnosti. Důvody, které lidový soud uvádí jako odůvodnění výroku o podmíněném odkladu výkonu trestu, nejsou v souladu se zákonem.

Podle § 24 odst. 1 tr. zák. (ve znění novely) odloží soud výkon trestu odnětí svobody nepřevyšujícího dvě léta, má-li vzhledem k předchozímu životu pachatele a okolnostem případu důvodně za to, že účelu trestu bude dosaženo i bez jeho výkonu.

Lidový soud neprovedl důkazy o předchozím životě obžalovaných a tímto jejich životem se podrobně nezabýval a přesto rozhodl o tom, že se jim povoluje podmíněný odklad výkonu trestu. Musí se proto lidový soud především zabývat první podmínkou rozhodnou pro možnost podmíněného odkladu výkonu trestu. Pro rozhodnutí o podmíněném či nepodmíněném odsouzení musí si soud získat řádný skutkový podklad, což lidový soud neprovedl.

Lidový soud podle protokolu o hlavním líčení nepřčetl ani obsah vyšetřovacích spisů. Dále lidový soud nekonstatoval zprávu o pověsti, podle níž oba obžalovaní mají v podnapilém stavu sklon k hádkám a výtržnostem.

Z výpovědi slyšeného svědka vyplývá, že oba obžalovaní požívají dosti často alkoholických nápojů a že je o nich známo, že jsou hrubé povahy. Podle výpovědi dalšího svědka oba obžalovaní požívají alkoholické nápoje a jsou v tomto stavu hrubí, páchají výtržnosti, což je v obci známo. Tento svědek také uvedl, že oba obžalované zná již z doby, kdy měl hostinec, a dodal, že kdykoliv je v sokolovně zaměstnán ve výčepu a vidí některého z nich přicházet do hostince, má strach, aby nedošlo s jejich strany k nějaké výtržnosti, která by vznikla tím, že by jim odepřel nalít alkoholické nápoje. Další svědek pak uvedl, že si obžalovaný A, pokud byl členem JZD, vyřizoval spory s družstevníky násilím, pro které byl dokonce oznámen veřejné bezpečnosti, že družstevníci měli z něho strach a občané se mu vyhýbali, a že ve stavu podnapilém je nebezpečný. Obžalovaný A byl pro své chování z družstva vyloučen.

Dále nutno uvážit, že podmíněný odklad výkonu trestu nemůže za okolností, které vyplývají z výše uvedených svědeckých výpovědí, působit výchovně na ostatní občany ve smyslu § 17 odst. 1 písm. c) tr. zák., jestliže nejsou dostatečně potrestáni pro útoky proti veřejným činitelům obžalovaní, kteří jsou známí svou násilnou povahou a dávají tak špatný příklad svému okolí. Ustanovení § 17 odst. 1 písm. c) tr. zák. je nutno též vzít v úvahu při posouzení, zda bude v konkrétním případě dosaženo účelu trestu i bez jeho výkonu.

Podklad pro výrok o trestu a o případném podmíněném odkladu jeho výkonu musí si tedy soud získat na základě skutkového zjištění stejně jako podklad k výroku o vině.

Jelikož lidový soud rozhodl o výroku o trestu a o podmíněném odkladu jeho výkonu, aniž zjišťoval veškeré okolnosti týkající se jak osob pachatelů, jejich života a okolností, za nichž byl trestný čin spáchán, neučinil vše, čeho je třeba k spravedlivému soudnímu rozhodnutí a porušil tak zákon v ustanovení § 2 odst. 7 tr. ř.

Je proto třeba zrušit rozsudek lidového soudu ve výroku o trestu. Lidový soud musí ve věci znova jednat, provést a zvážit důkazy, které jsou obsaženy ve spise a o nichž bylo výše hovořeno a které jsou rozhodné pro spravedlivé uložení trestu, po případě musí provést další důkazy, na př. dotaz na

MNV o způsobu života obžalovaných a o jejich vlivu na okolí a pak teprve spravedlivě rozhodnout.